

CHÚNG TÔI RAO GIẢNG ĐẮNG BỊ-ĐÓNG-ĐINH LÀ ĐỨC CHÚA GIÊSU KITÔ

Trong Số Tử thành phố Paris, thủ đô nước Pháp, người ta đọc:

- Ông Gustave Busset, qua đời ngày 18 tháng 4 năm 1834.

Người quá cố không có con cái nhưng để lại một số gia sản đáng giá. Đám tang ông, chỉ có vài bà con xa đến tham dự. Ngay tại nghĩa trang, họ bắt đầu tranh dành gia tài. Sau cùng, họ quyết định đem bán đấu giá tất cả đồ đạc, lấy tiền chia đều nhau.

Ngày bán đấu giá, nhiều người cùng khu phố với ông Gustave Busset kéo nhau đến mua đồ, trong đó có chàng họa sĩ trẻ tên Pierre Piront.

Anh Pierre Piront rất nghèo. Anh chỉ có tấm nệm rơm để ngủ. Từ lâu anh mơ ước chiếc giường êm nên để dành được 100 quan. Hôm nay dịp may đến. Anh mua cái giường của ông Gustave với giá 75 quan. Như vậy anh vẫn còn 25 quan. Khi anh lên nhận chiếc giường thì cùng lúc ấy, ủy-viên bán đấu giá cúi xuống đất, nhặt lên Cây Thánh Giá nặng, bắm đầy bùn đất dơ bẩn. Với giọng khàn khàn ông cất tiếng la to:

- Ai trả bao nhiêu để mua vật này?

Trong phòng im lặng như tờ. Bỗng vang lên tiếng nói chế nhạo: - Không trả xu nào hết!

Mọi người cười rộ, ngăm đồng ý với tiếng nói.

Chàng họa sĩ trẻ Pierre Piront cảm thấy kinh ngạc trước thái độ vô thần hỗn xược của người đồng hương. Bằng một giọng run run vì cảm động, anh nói:

- Tôi xin trả 25 quan. Rất tiếc tôi chỉ có thế. Nếu có nhiều tiền, hẳn tôi sẽ trả với giá cao hơn!

Trước lời lẽ can đảm, đám đông lại ào ào chế nhạo. Một người đàn bà cao tuổi, chỉ ngón tay vào anh Pierre và nói:

- Nó là tên ngu đần nhất trong tất cả các tên ngu đần!

Tức khắc, mọi người trong phòng cùng nói lớn:

- Hoan hô bà già nói đúng!

Tiếp tục thủ tục đấu giá, ủy-viên đứng bán nói:

- 25 quan cho giá đầu tiên... giá thứ hai... giá thứ ba... Chấm dứt!

Không ai đấu giá. Thế là Cây Thánh Giá thuộc về anh Pierre Piront với giá 25 quan. Anh cảm động tiến lên nhận Cây Thánh Giá với trọn lòng kính cẩn yêu mến. Xong, anh ôm Thánh Giá rời phòng, trước các cặp mắt và lời nói chế diễu của mọi người hiện diện.

Về đến nhà, việc làm đầu tiên là vội vàng chùi rửa Cây Thánh Giá. Vừa lau, anh vừa âu yếm nói chuyện với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng bị xúc phạm. Nhưng anh Pierre ngạc nhiên biết bao, khi vừa lau chùi xong, anh khám phá tên khắc bên dưới chân Thánh Giá. Với kính lúp, anh đọc:

- *BENVENUTO CELLINI*

Đây là tên của một thợ kim hoàn nổi tiếng người Ý. Lòng tràn đầy niềm vui, anh tiếp tục lau chùi thật kỹ lưỡng. Càng lau, càng chùi, anh càng khám phá ra Cây Thánh Giá và tượng Đức Chúa GIÊSU KITÔ bằng vàng ròng.

Anh Pierre Piront không còn bình tĩnh nữa. Anh lấy khăn bọc kỹ Cây Thánh Giá rồi chạy như bay tới tiệm kim hoàn gần đó. Anh nhờ chủ tiệm đánh giá cho phẩm vật của anh. Sau khi xem xét cẩn thận, chủ tiệm đánh giá toàn Cây Thánh Giá là 60 ngàn đồng vàng.

Cùng lúc, chủ tiệm xin chàng họa sĩ trẻ tuổi cho phép ông đăng tải trên báo chí câu chuyện khám phá bất ngờ, độc nhất vô nhị.

Câu chuyện đến tai vua Louis-Philippe I (1830-1848). Nhà vua cho gọi anh Pierre Piront đến và ca ngợi lòng dũng cảm, dám tuyên xưng Đức Tin Công Giáo của anh.

Nhà vua cũng cho mở cuộc điều tra, để biết tại sao Cây Thánh Giá quý báu lại lọt vào tay cụ già Gustave Busset. Qua cuộc điều tra, người ta biết:

- Vào năm 1531, vua Francois I nhờ nhà kim hoàn Benvenuto Cellini làm Cây Thánh Giá bằng vàng ròng. Sau đó, tác phẩm nghệ thuật tôn giáo được trưng bày tại điện Versailles. Khi cuộc cách mạng Pháp 1789 xảy ra, dân chúng tràn vào đập phá và ăn cắp của cải vật dụng trong điện Versailles. Có lẽ Cây Thánh Giá bị ăn cắp và bị bán đi với giá thật rẻ.

Sau cuộc điều tra, vua Louis-Philippe I mua lại Cây Thánh Giá với giá 60 ngàn đồng vàng và truyền gọi anh Pierre Piront vào làm việc trong hoàng cung. Nhờ cơ may, anh trau dồi, phát triển và tận dụng khả năng nghệ thuật của mình.

Để ghi nhớ biến cố ấy, anh Pierre Piront vẽ bức họa "Cây Thánh Giá bán đấu giá". Bức họa là một tuyệt tác, thắp bùng anh suốt cuộc đời và an ủi anh ở giây phút cuối đời.

... "Trong khi người Do-thái đòi hỏi những điều thiêng dấu lạ, còn người Hy-lạp tìm kiếm lẽ khôn ngoan, thì chúng tôi lại rao giảng một Đấng KITÔ bị đóng đinh, điều mà người Do-thái coi là ô nhục không thể chấp nhận, và dân ngoại cho là điên rồ. Nhưng đối với những ai được THIÊN CHÚA kêu gọi, dù là Do-thái hay Hy-lạp, Đấng ấy chính là Đức Chúa GIÊSU KITÔ, sức mạnh và sự khôn ngoan của THIÊN CHÚA. Vì cái điên rồ của THIÊN CHÚA còn hơn cái khôn ngoan của loài người, và cái yếu đuối của THIÊN CHÚA còn hơn cái mạnh mẽ của loài người" (1Côrintô 1,22-25).

(Albert Pfleger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Mamebré Editeur, Paris 1992, trang 79-81)

Sr Jean Berchmans Minh Nguyệt